

Թիւնն ուսիկդ այսօր մերթ ընդ մերթ
կը թռչնիկ սաստապագետ։
Իրաւս ու հաւային թւ Պ. Պիլիմարը
իրը մարդ մը որ գիտէ ամեն բանէ զ
գուտ քաղիկ, զէնք մը բարձր է այս
այս բանն զոր տառակ իրը պճնաւէ
շարդ կը գործածէր։
Իւր ձեռաց մէջ, այդ միապահեա
անողոր կարեւոր գերեւ կը խաղաղ
Թեւեռ բեկին վրայ ու է պայտանաբի
կը կտրգայ առանց անոց գործածելու
ճարիկ, ճարգայտը ում մը կամ նոյն
իսկ պարզ ընդմիջում մը կրածին պէս
ձեռք կ'առնա իւր ապակիի կտորը
Չային կը գրգայանէ ճանելու, իւր տե
ղը զննելու և ընդամիջին վրայ արձա
մարձոտ նայողութիւն մը ձգելու ճամպ
անցած ժամանակը թող կուտայ իրեն
կորձիկ տալիք պատասխանին վրայ, և
բաց աստի՛ գահտակարողը շնորհելու
առաւելութիւնն ունի, դժմբին զգե
ցած լրբին արտայայտութեան պատ
ճառու։

Այս առթիվ հարկ է նստառյուծանկ թէ
մտքի կրթաներուն մէջ, ձեռքի զբա-
ղումն աճադին ոյժ մը կուտայ: — Ուժէք
գործի մարդ մը իւր գրասենեկին մէջ,
և ոչիւ ուշոյ գիտեցէ՛ք զայն երբ կը
վիճարարին առաջարկի մը վրայ, երբ
արդարեւ զօրաւոր մարդ մ'է, իւր ձե-
ռաց մէջ միշտ պիտի ունենայ բան մը

Իսկն : Եթէ սեղանաւոր մ'է,

ՎԱՅՏՐԱԳՆ ՎԻՐԻՍԻՌՈՒՄԻՆԻՆ ՄԸ
Հռոմի ամենէն հարուստ վաճառա-
ւորներէն մէկ, Պ. Բիէլեթը Բէրսիանի,
խորհի կառավար բռնածն էր Ատմարէս Բա-
ղդուպալ անուն անձ մը: Ժամանակէ մ'
չի վեր, Բաղդուպալ իւր պաշտօնը չէր
վատարհար ալ ևս նոյն սեռանդով, Պ.
Վատարհարի վերջապէս սպաննացած էր
Իրեն թէ, եթէ այսպէս շարունակելու
էր, զիտի վաճառուի:

Յերէ շարաթի չափ առաջ, Երեք-
աբթի օր մը, իւր արիւրվմէն հրաման
տալուցս ժողովալ աշարակ մը երթալ
և անկէ երթալ բերել իւրկու որմնա-
շար մը, զորս անդ զիգած էր Պ. Բեր-
սիանի: Բաղդուպալ մեկնելու և ագա-
ստի գնաց, այլ որմնաշարէ աւարտած
էին իրենց աշխատութիւնները: Տա-

լա չուղեց սպասել և հը-

[illegible]

րայի, ըստ խորհրդակցարար սրբախնայի ա-
 ռու գնացն հայկերն համար սրբկարար
 րայ: Մինչդեռ կառավարը կը քա-
 ղըր զանանք իրենց լուսնի, սպասա խո-
 ղի մերձակայն պաշարանի մը տիրով հետ-
 ցանկարծ, Բաղուրաւ երեւցան, դըր-
 ցանէն ատրճաղկի մը հանեց և եր-
 ւան վրայով կրակ ըրաւ իւր նտխորդ-
 իրով լիժամ, որ իւր խօսակցին թնեւ-
 ռուն մէջ ինկաւ: Ապա իւր հրազենին
 երանք դրաւ իւր կրակին և պարսպեց:
 Մարդասպանը մեռաւ անմիջապէս:
 Բերսիւնի իւր շունչը փռեց, մինչ
 ան-ձիկըսորոյ հիւանդանոցը կը փո-
 աղըրէին զան:

Առաջինի գնտակը ճիշդ կուրծքին
 շնորդն ընդունած էր, երկրորդը զիւ-
 տարած էր իւր մէջ թնել:

Գ. Բերսիւնի երեք միկրուն փրանքի
 փի հարստութիւն կը թողու:

Եռզդատի Մայր Վարժարանին հա-
յր Լուգուի վարժարանին մը, որ կա՛մ
հունանացեալ լինի և կա՛մ մօրն հետ,
գիտնայ հայերէն, գաղղիերէն և
ուսարժ:

Դիմել Արեւելի խմբադաստունը և
մը Պոլիս, Մէհմէտ փաշա խան, Թիւ-
կարացեալ էջի. Արամհամանի գըջ

